

Aki keresi a bűnösöket

Húsvét 2. vasárnapja az Isteni irgalmasság ünnepe Egyházunkban. Első pillanatban egy kevésbé érthető egyházi fogalomnak tűnik Isten irgalmassága, de ha arra gondolunk, hogy az irgalommal akkor találkozunk, amikor Isten a szentgyónásban megbocsátja, eltörli bűneinket, akkor rögtön érthetőbbé válik.

Isten irgalmával, könyörületével reményünk és keresztény hitünk szerint akkor is találkozni fogunk, megérint majd minket, amikor földi életünk végső állomása, a halál után Isten elé kell állnunk. Halálunk és feltámadásunk utáni örök sorsunk attól függ, hogy milyen volt földi életünk. Az igazak, akik jószándékkal engedelmeskedtek Isten parancsainak és az ő szeretetét sugározták cselekedeteikkel felebarátaik felé, jutalomra, az örök élet boldogságára számíthatnak. Akik viszont nem hittek Isten létezésében, nem hittek Jézus üdvözítő feltámadásában és nem törekedtek arra, hogy szeretettel forduljanak másokhoz,

azok a kárhozatra jutnak. Bizonyos számunkra, hogy Isten ítélete igazságos lesz, azaz mindenki azt fogja kapni, amit földi élete alapján megérdemel. Ugyanakkor az ítéletkor számíthatunk Isten irgalmára is, azaz megbocsátja bűneinket, vétkeinket.

Földi élete során Jézus több példabeszéddel is megvilágította az isteni irgalmasság lényegét, természetét, amely példázatok közül Szent Lukács evangéliumában olvasható a legtöbb. Az egyik ilyen példabeszéd az elveszett bárányról szól, aminek keresésére indul a pásztor. Otthagyja a nyáját, a többi kilencvenki-

lenc juhót, hogy az egyetlen elvesztett megtalálja és visszavigye (vö. Lk 15,1-7). A hasonlat tanulsága szerint Isten nem mond le egyetlen emberről sem, nem nyugszik bele egyetlen ember távozásába sem, hanem azt szeretné, ha üdvözítő szándéka mindenkinek az életében valóra váljon. Egy másik példázat arról az asszonyról szól, aki keresi elveszett pénzét, drachmáját. Nem nyugszik bele eltűnésébe, mindent felforgat a házában, mindenhová benéz, csak hogy megtalálja az elveszett pénzdarabot (vö. Lk 15,8-10). Isten is ugyanilyen fáradhatatlanul keresi a bűnösöket.

Isten öröme

Atékozló fiúról és az őt visszafogadó apjáról szóló példabeszédben a fiú fellázad apja ellen, örökségét követeli, majd elhagyja otthonát.

Önálló élete kudarcba fullad, mindenét elpazarolja, emberi méltóságát is elveszíti. Ekkor megbánja cselekedetét és elhatározza, hogy visszatér apjához. Amikor megérkezik, apja nem utasítja el, hanem visszafogadja őt, megbocsát neki, új ruhába öltözteti annak jeleként, hogy ismét fiaként, szeretett gyermekeként tekint rá (vö. Lk 15,11-32).

Isten, a mi irgalmas Atyánk ugyanezt teszi, amikor megbocsát nekünk, visszafogad szeretetében és kegyelmében új, tiszta ruháját adja ránk. Isten örül a megtérésünknek, örül annak, hogy újra vele, az ő szeretetében élünk.

Légy hozzám irgalmas!

Istenünk, te végtelenül irgalmas vagy és minden embernek megbocsátasz, aki őszintén megbánja bűneit. Amikor vétkezem és tudatában vagyok bűnömnek, szükségétem érzem megbocsátó szeretetednek.

Egyetlen jutalomért, az örök üdvösségért fáradozok, s tudom, hogy ennek elnyeréséért érdemes mindent megtennem. Elismerem, hogy bűnös vagyok. Légy hozzám irgalmas! Légy hozzám nagylelkű! Légy velem megbocsátó! Te nem azért vagy jó velem, mert nincs más választásod, hanem végtelen szeretetből. Arra tanítasz, hogy én is irgalmas és megbocsátó legyek embertársaim iránt. Kérlek, taníts meg megbocsátani, taníts meg irgalmasnak lenni, hogy tovább tudjam adni szeretetedet embertársaimnak!

Húsvét 2. vasárnapja

ApCsel 2,42-47
1Pét 1,3-9
Jn 20,19-31

Hétfő, Urunk születésének hírüladása

Iz 7,10-14; 8,10c
Zsid 10,4-10
Lk 1,26-38

Kedd

ApCsel 4,32-37
Jn 3,7b-15

Szerda

ApCsel 5,17-26
Jn 3,16-21

Csütörtök

ApCsel 5,27-33
Jn 3,31-36

Péntek

ApCsel 5,34-42
Jn 6,1-15

Szombat

ApCsel 6,1-7
Jn 6,16-21

Húsvét 3. vasárnapja

ApCsel 3,13-15.17-19
1Jn 2,1-5a
Lk 24,35-48